

Škola: Obchodní akademie, vyšší odborná škola cestovního ruchu a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Karlovy Vary,

Bezručova 17, 360 01 Karlovy Vary

Autorka práce: Sára Janoušková (1. ročník)

E-mail: [REDACTED]

Náhradní láska

Ne každé dítě má takové štěstí, aby se narodilo do fungující rodiny. V takovém případě jsou děti soudem odebrány a přichází do ústavů. Pokud soud uzná, že dítě není schopné jít k adopci, je zařazeno do projektu pěstounské péče. Co to vlastně je? Jednoduše řečeno, to je forma výchovy dítěte, které máte v péči, ale není vaše. Tudiž kdyby jste měli zájem stát se pěstounem, váš úkol je vychovat dítě, ale to nejdůležitější, co to dítě potřebuje, je láska a pocit bezpečí. Pěstounská péče může být přechodná (dítě zůstává ve vaší péči na kratší určitou dobu), nebo dlouhodobá (dítě ve vaší péči zůstává většinou do plnoletosti popřípadě svéprávnosti). Musíme si uvědomit, že lásku a pocit bezpečí potřebuje každý. Pokud se rozhodnete být součástí projektu a stát se pěstouny budete si muset projít procesem, který není krátký. Minimální doba je 6 měsíců ale může to trvat rok a půl či déle. Součástí procesu jsou vzdělávací kurzy, které slouží k posílení být lepším pěstounem. Poté co projdete posouzením a přípravou, budete zařazeni do evidence pěstounů, jinak řečeno "párování pěstouna a dítěte". Pro dítě se hledá pěstoun, který plní všechny potřeby. Jestliže proces dokončíte a krajský úřad z vás udělá pěstouny můžete zlepšit život dítěti, ale i sami sobě.

Dítě může být odebráno rodičům v jakémkoliv věku do plnoletosti. Čím je dítě starší tím větším traumatem si nejspíše prošlo. Nikdy nevíte čím přesně si museli projít. Tyto děti nikdy nepoznali milující náruč, avšak vy to můžete změnit. Můžete jim pomoci překonat překážky, které jim život přichystá. Být oporou, kterou nade vše potřebují. Děti po odebrání z rodin přicházejí do ústavů, z kterých jdou často do přechodné péče a nadále do dlouhodobé. Pro tyto děti jsou změny to nejhorší. Jak jim to ulehčit? Zkuste se do nich vžít. Jejich prostředí přizpůsobte tomu minulému, jejich režim jim nechte než si zvyknou na prostředí, poté bych řekla, že pomalinku můžete začít dělat změny. Biologičtí rodiče mají právo o žádost návratu dítěte do jejich péče, přesto v mnoha případech to soud neschválí, protože nesplňují podmínky. Dítě zůstává většinou i po plnoletosti u pěstounů, třeba kvůli studiu, to už jsou ale maličkosti, které už jsou na každém. Biologičtí rodiče mají právo se z dítětem stýkat, osobně to jde jen za pomoci odborníka, to znamená, že nečekaná návštěva nesmí proběhnout. Stýkání s rodiči může probíhat i přes psanou formu či vůbec.

Pro vás to nebude nic lehkého, ale poté to stojí zaručeně za to. Jak jsem už dříve zmiňovala, děti potřebují 3 věci. Za prvé potřebují správnou výchovu - Musíte být rodičem, učit je jak co udělat, pokud je dítě malé musíte ho naučit lézt, v pozdějším věku slušnému chování, a když jsou děti už starší učíte je, jaký by měli mít přístup k životu, jak se s ním co nejlépe vypořádat. Přeci jen poté dostávají odpovědnost sami za sebe, Druhou potřebou je láska - tyto děti nikdy nezažili milující náruč, nikdo jim nepomáhal prožívat těžké situace, na všechno byli sami. Tu lásku, kterou vy budete ochotni dát jim, oni vám vrátí v mnohem větším počtu. Nebude to lehké pro nikoho, ale společně zvládnete vše. Třetí a poslední věcí je pocit bezpečí - Každý z nás má místo kde se cítí doma, ví že tam může zavítat vždy, ví že tam mají vždy dveře otevřené s plnou náručí. Tento pocit děti nikdy nezažili a měli by ho zažít právě s vámi. I v dospělosti si na vás tyto děti vzpomenou, s myšlenkou, že jste je zachránili a pomohli jim. Všechno se vám vrátí nazpátek.

Biologická rodina je úžasná, i když občas se za ní skrývá úplně něco jiného. Rodinu potřebuje každý. Slovo rodina má třeba pro mě význam domova, jsem své rodině za hodně vděčná. Jsou tady i děti pro které rodina znamená třeba strach, protože i když se může zdát, že je vše jak má být, děti můžou být týrané, znásilňované, můžou je jen využívat a vůbec se o ně nestarat, a přes to všechno na to nemusí nikdo přijít. V lepších případech se rodiče sami vzdávají dítěte, protože ví že se o něj nedokážou sami postarat. O případech, kdy se na to přijde vlastně mluvíme teď, děti se dají do ústavu a následně už je čeká jiný osud. Tímto chci říct, že v náhradní rodině už se ta láska rozdává, a určitě může dát pěstoun lásku dítěti, klidně i větší než biologický rodič. Sami se zamyslete co vás zastavuje před tím rozdávat lásku? Já bych řekla že nic, už je jen na vás jak tuto možnost využijete.

Někteří z vás mít dítě nemůžou, tento projekt je pro vás úžasnou příležitostí si splnit sen, nebo se cítíte až moc starý na to mít dítě? Všichni v projektu jsou tady pro vás dostáváte měsíční finanční podporu, můžete mít schůzky s psychologem a dalšími poradci či doktory, kteří vám pomůžou, můžete potkávat ostatní pěstouny, kteří budou ve stejné situaci jako vy. A budou přesně vědět jak vám s čímkoli pomoci. Nezapomeňte pomáhat, zachraňujete nejste v tom sami!

Můj názor je jasný, určitě stojím za tím že pěstounská péče může být úžasná věc. Děláte dobrou věc, která pomůže i vám. Obdivuji všechny, kdo se pro tohle rozhodnou. A chci i poděkovat všem co se do projektu zapojují. Pomáhat, zachraňujete doslova životy. Máte můj veliký obdiv. Klaním se, jste hrdinové!